

купіж за 100, защото по малка монета нѣма. Ако тѣзи пречки са мањи, т. е. ако количеството на паритѣ е доста и стига за размѣната, и между тѣхъ има такива малки, щото при купуванието даже на най малките количества на нѣкоя си стока не са изпреважи никакви пречки, то голѣмото количество на паритѣ прави само тѣзи пречки: трѣба по много да носишъ съ себѣ си.

VI.

Отъ това, което азъ до тука говорихъ, види са, че паритѣ сѫ потрѣбни не за удовлетворението на нѣкоя человѣческа потрѣбностъ, както храната или дрѣхитѣ, но да става по лесно размѣната, и за това тѣ трѣба да иматъ такава мѣрка и тѣжина, щото да могатъ лесно да са пренасијатъ, трѣба да бѫдатъ таки малки, щото за тѣхъ да може да са купува и много малки частици стока и пр. Но отъ това са вижда, че на обществото не изнася ако паритѣ му струважътъ твърдѣ скжпо, защото въ такъвъ случай, то трѣба много да похарче за направата имъ, когато тѣзи разноски можеше да употреби въ нѣщо за него напстини потрѣбно, напр. за храна, кѣща и т. и. Полезно щѣше да бѫде за обществото ако замѣстеще златитѣ и срѣбарни пари съ джрвени, защото съка година много разноски са правијатъ за ново съчение и пущание на паритѣ, а да правимъ размѣна нали е все скжшто — за злато ли било или джрво, стига само това злато или джрво всички да го зематъ. И тѣй, защо не замѣстяте металическите пари съ джрвени? Защото тогава съки ще си направи пари колкото ще; а ний видѣхми, че ако паритѣ сѫ много, то сичките стоки ставатъ по скжпи, т. е. за съка стока трѣба да давашъ по много пари, а ако добиванието имъ никому нищо не струва, то тѣ мо-
гатъ тѣй да са развиждатъ, щото за ока брашно ще